

skal man ikke undlade at oplyse, at dette alt tidligere flere Gange har været gjort til Gjenstand for Undersøgelse.

I Anledning af et af endeel Officerer indgivet Andragende blev der nemlig ved allerhøieste Rescript af 8de Mai 1841 beordret nedsat en Commission af Delegerede fra forskjellige militaire Institutioner for at overveje, paa hvilken Maade man ved Sammendragningen af de bestaaende særskilte Bibliotheker til et almindeligt Militairbibliothek kunde danne et Foreningspunkt for militair Vidensabelighed og fikke de disponible Midlers hensigtsmæssige Anvendelse til nyttige Værkers Anskaffelse; men da samtlige Commissionens Medlemmer eenstemmig erklærede sig imod Ophøvelsen af de særskilte Bibliotheker, saavel af Hensyn til de paagjældende Institutioner, som af Hensyn til den store Bekostning, som Indretningen af det fælles Militairbibliothek vilde medføre, indskrænkede Commissionen sig hovedsagelig til at fremsætte forskjellige Forslag, hvorved der blev aabnet Garnisonens Officerer en lettere Afgang til de forskjellige Bibliotheker. Det Kongelige Generalcommissariats Collegium tiltraadte i sin Indstilling af 7de December 1843 Forslaget om Bevarelsen af de særskilte Bibliotheker.

Spørgsmaalet blev imidlertid atter optaget i Maret 1859 i Anledning af et til Krigsministeriet indgivet Andragende om en Omformning af de kjøbenhavnske militaire Bibliotheker, og der foreligger fra dette Tidspunkt udførlige Udtalelser om Sagen fra de deri interesserede Parter.

Som Resultat af disse Udtalelser fremgik det, at de specielle Aaben under ingen Omstændigheder vare istand til at udbære større Gaandbibliotheker, repræsenterende de paagjældende særlige Brancher, til stadig Brug ved den daglige Tjeneste. Afseet fra det tvivlsomme Spørgsmaal om Berettigelsen til at featage enkelte Institutioner de for dem tildeels ved Gaver fra Private grundlagte Bibliotheker, maatte Krigsministeriet derfor erkjende, at Etableringen af et Centralbibliothek med Bevarelsen af mindre Gaandbibliotheker ikke, hverken med Hensyn til Etableringen eller Vedligeholdelsen, vilde lede til nogen Besparelse. Da Krigsministeriet imidlertid ønskede at fikke en economisk Anvendelse af de til Bibliothekerne bevilgede Beløb ved at forhindre Fleeranskaffelser i større Udstrækning end hoist nødvendigt, og man samtidig attraaede at lette Oversvueligheden af det paa de forskjellige Steder tilstedeværende disponible Materiale af større og mindre Værker, lod det udgaae Befaling til samtlige paagjældende Institutioner om Tilveiebringelsen af fuldstændige Cataloger, samt paalagde dem, naar de besluttede sig til at anskaffe større Værker eller Jounaler, som tidligere ikke bleve holdte, at meddele Underretning herom til de øvrige Bibliotheker, der paa denne Maade bleve satte i Stand til at forebygge Anskaffelsen af Doubletter af andre Værker end saadanne, som maatte antages at have en meget udbredt Røfsekreds.

Den større Decentralisation, til hvilken der for Tiden arbeides hen, vil stille forøgede Fordringer til en let Afgang til Erhvervelsen af de Kundskaber, som indhentes gennem den militaire Literatur, og Ministeriet har derfor ikke troet for Diebliffet at kunne gaae videre med Hensyn til Indskrænkningen af de militaire Bibliotheker.

7. Søforterne.

Forholdelsen bestaaer i:

til en Hof Lønning i 2 Maaneder à 25 Rd.	50 Rd.
til Enken efter en Opsynsmand paa Lynetten maanedlig 10 Rd. samt om Eftersaet 20 Rd. til Indkjøb af Vinterforraad, tilsammen	140 —
til forskjellige Anskaffelser og isvrigt ubestemte Udgifter	240 —

430 Rd.

Enken efter en Opsynsmand paa Lynetten fandtes ved Defensionsvæsenets Overgang til Krigsministeriet i Nydelsen af fri Bolig paa Lynetten og af den ovenangførte Pengeunderstøttelse. Da Marineministeriet erklærede sig ude af Stand til fremdeles at lade hende tilflyde den vante